

mere betingelser autoriserede virksomheder. Det samme gælder tilvirkning af ostepulver og lignende produkter til salg en gros her i landet og til udførsel her fra landet.“

Ved § 5 opretholdes de hidtil gældende bestemmelser om *statskontrollens tilsyn* med de forhold, der falder ind under loven. Herudover er der indsat en bestemmelse om, at udgifter ved kvalitetskontrol med dansk ost pålignes producenter eller de til udførsel autoriserede virksomheder — herunder eksporterende producenter — ved afgifter efter ministerens nærmere bestemmelse.

I § 6, der indeholder bestemmelserne om *straffen for overtrædelse af loven* eller de i medfør af denne fastsatte bestemmelser, er der i stk. 2 indsat følgende bestemmelse om objektivt bødeansvar:

„For overtrædelse af loven eller de i medfør heraf fastsatte bestemmelser påhviler der desuden virksomhedens ejer eller bruger bødeansvar, uanset om det kan godtgøres, at overtrædelsen kan tilregnes ham som forsætlig eller uagtsom. Er ejeren eller brugeren et aktieselskab, andelsselskab el. lign., kan ansvaret pålægges virksomheden som sådan. For bødeansvar fastsættes ingen forvandlingsstraf.“

Lignende bødeansvarsbestemmelser er optaget i de i samme folketingssamling vedtagne love om udførsel af kød m. m., om slagtning, forhandling, udførsel og indførsel af fjerkræ m. v. og lov om afsætning af danske landbrugsvarer.

Lovforslaget møde i folketinget kun modstand fra det konservative folkeparti, hvis repræsentanter i den af udvalget afgivne *betænkning* fremhævede, at de ikke kunne tiltræde lovforslagets § 2, stk. 2, idet de heri indeholdte bestemmelser efter deres mening ville give loven et handelspolitisk indhold. Mindretallet gav endvidere udtryk for den opfattelse, at loven alene burde indeholde bestemmelser til sikring af kvaliteten, idet bestemmelser indeholdende handelspolitiske bemyndigelser i tilstrækkeligt omfang var indeholdt i det samtidigt til behandling værende forslag til lov om afsætning af danske landbrugsvarer. Mindretallet stillede derfor et ændringsforslag gående ud på en ny affattelse af § 2, stk. 2, hvorefter der som betingelse for autorisation som eksportvirksomhed ikke kunne stilles krav med hensyn til lagerkapaciteten eller mindste eksportkvantum.